

DRZAŹDŹ (2) *sb m*

G sg drzążdżu (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Chrust (2) : Więć się gniazdo zápaliło/ Iż z fuchego drzążdżu było BierEz H3; Pilnuy théż tego ábyć w Groblą nie kładli karczów/ kłódzia/ drew; álbo iákich chróftów/ álbo drzążdżu iákiego połamánégo Strum F2.

Synonim: chrost.

Cf [DRZAŹDŹE]

ZZie